

Nový rok – 1. ledna 2015

čtení: Lv 25,1-12

kázání:

„Ježíš Kristus je tentýž – včera a i dnes i na věky.“ (Žd 13,8) Proměnlivé a nestálé jsou v našem světě nejen datumy, ale vlastně všechno. Děkujeme za jistotu, kterou pro nás představuješ ty, náš Pane.

 L 4,16-21

Copak nám přinese nový rok? K čemu smíme, sestry a bratři, vyhlížet? Kdo nám ohlásí, co nastane?

Ježíšovo kázání v synagoze v Nazaretě, kde vyrostl, se sice asi neodehrálo na Nový rok, ale odehrávalo se podél Lukáše taky na začátku. Na začátku Ježíšova veřejného vystoupení. Co bude následovat? Co můžeme čekat od jeho působení? Co nám, sestry a bratři, přinese? Právě to si smíme poslechnout. Ježíš na základě Izaiáše vyhláší svůj program, oznamuje, jaká očekávání do něj smíme vkládat. Od samého začátku a už dál po celou dobu.

Takže jaký bude rok, to nevíme. Jaké bude Ježíšovo dílo, vědět můžeme.

Proto přišel, poslán Bohem, „aby vyhlásil léto milosti Hospodinovy.“ Léto nikoli jako roční období, ale léto jakožto celý jeden rok.

V Mojžíšově zákoně je ustanovení o zvláštních letech pro Izraelce v Zemi zaslíbené. První je o každém sedmém roce. Tak jako lidé a dokonce i zvířata smějí každý sedmý den odpočívat ode vsí své práce, tak i země má odpočívat. Má si odpočinout od veškeré lidské činnosti, která ze země dobývá obživu, suroviny, bohatství. Lidé mají žít jen z toho, co jim země sedmý rok sama, automaticky dá. Možná bychom se divili, že by toho nebylo zas až tak málo.

Jenomže tohle my lidé nedokážeme. Ani sedmý den neumíme odpočinout od všeho svého díla. Nedokážeme se ani v malém vzdát své touhy mít všechno pevně ve svých rukou. Neumíme se svěřit s důvěrou do Božích rukou ani na jeden jediný den. Natož po celý rok. Nepochybují o tom, že toto nařízení Mojžíšova zákona o odpočinutí pro zemi nebylo nikdy důsledně uplatňováno.

Jen si představte, že by se na rok zastavily továrny, doly, obchodní centra, banky. Tenkrát jako dnes něconeředstavitelného. Kolaps toho našeho šilného kolotoče zvaného světové hospodářství by nastal ani ne do jednoho týdne. Ale jak by si naše země oddechla, kdyby jí přestaly brázdít miliony aut a tisíce letadel, kdyby jí přestal člověk těžit, ba přímo drancovat. Ta prorocká slova získávají v naší době nový nádech a rozměr.

Jenže už kdysi to byla pouhou pouhý utopie – tedy to, co nemá ve světě místa.

Natož pak nařízení o létě padesátém, o roce následujícím po sedmi krát sedmi letech. Copak je možné, aby každých padesát let došlo k tak obrovské změně vlastnických vztahů a ke změně sociálního postavení celých zástupů lidí? Propustit všechny otroky na svobodu, vrátit majetkové poměry do doby před padesáti lety? Nám, kteří máme čerstvou zkušenost s restitucemi po době o něco málo přesahující ono půl století, to přijde skoro jako špatný vtip. To není možné myslet vážně. To nemohli přeci praktikovat, to nebylo proveditelné ani náhodou.

Ano, přesně tak. Z lidských zdrojů, v politické a ekonomické realitě našeho světa zcela nemyslitelné a neproveditelné. A právě s tím ale Ježíš přichází jako se svým programem. Protože on do naše světa přináší skutečnosti nadzemské, nebeské. Pomazán Duchem svatým přináší milost Hospodinovu. Přináší skutečnosti toho, který je protějškem světa, který je nad světem. Vnáší do světa něco zcela jiného, něco cizího, co ale náš svět proměňuje k lepšímu, co ze světa dělá mnohem přijatelnější místo k životu.

Díky Ježíšovi nejsme nuceni a tlačeni žít život v nevyhnutelnostech, v okovech, v nezměnitelných dannostech, ale smíme žít ve svobodě. Nemusíme chodit v temnostech hříchu, šerém stínu smrti a ve slepotě vůči duchovním skutečnostem, ale je nám navrácen zrak díky světlu, které přichází do světa. Náš život nejsou nezdary, potíže, starosti, neklid, námaha a nemoci, ale radost.

Náš život je radost, navrácení zraku a svoboda navzdory všemu, co nám nový rok přinese. Život je dobrý díky tomu, co přinesl Ježíš. Díky lásce, odpuštění, milosti. On se k tomu hlásí, když říká: „Dnes se splnilo to Písmo, které jste slyšeli.“

Splnilo se to, po čem jako lidé tponožíme, ale co je lidskými silami nesplnitelné. Došlo naplnění to, co by nikdo nikdy nedokázal prosadit, ačkoli to bez ustání hledáme. Tak naše nové léto 2015 po Kristu bude jen pokračováním naší cesty vyčerpávání zdrojů země a života na úkor jiných lidí. Ale do toho přichází jiný čas, čas Boží, léto milosti Hospodinovy, které přinesl Ježíš.

A tenhle nový čas, toto nové léto se naplňuje, jak evangelium neváhá zdůraznit, „dnes.“ Ne včera či před staletími v nazaretské synagoze, ale „dnes“ ve dvorkém / hořickém kostele. Naplňuje se v blízkosti Ježíšově, kterou smíme také dnes prožívat. A přináší nám do života Boží milost a dobrotu.

A tak ať nám nový rok přinese cokoli, my smíme prožívat léto milosti Hospodinovy. Kdykoliv, když trvá ono „dnes“ blízkosti Páně.

Amen